

Grzegorz Domański

Borki, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 2, 157-158

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstępnie, cmentarzysko można datować na III - IV w. n.e.,
osadę natomiast na końcową fazę wczesnego średniowiecza.

BNIN, /okolice/
pow. Śrem

patrz epoka brązu

BORKI, pow. Opole

Zakład Archeologii Śląska
IHKM PAN we Wrocławiu

Badania prowadził dr Grzegorz Domański. Finansował IHKM PAN we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań.
Osada z okresu wpływów rzymskich.

Badania miały charakter rozpoznawczych prac wykopaliskowych.
Stanowisko położone jest na cyplu wysokiej terasy u wylądach Odry i uchodzącej do niej Małej Panwi, w odległości około 0,8 km na północ od ujścia. Ślady starorzecza u podnóża terasy wskazują, że pierwotnie stanowisko to leżało bezpośrednio nad Małą Panwią.

Badania rozpoczęto od założenia dwu rowów sondażowych. W jednym z nich odkryto trzy jamy. Dwie pierwsze jamy o średnicach około 1,15 m i wypełniskach zawierających dużą ilość miazgi z węgli drzewnych posiadały bardzo ubogi materiał kulturowy, składający się jedynie z kilku drobnych niecharakterystycznych ułamków ceramiki. Trzecia jama o nieregularnym kształcie, zbliżonym do wydłużonego prostokąta, o wymiarach 3 x 10,2 m i pofalowanym dnie, o maksymalnej głębokości 65 cm, zawierała bardzo bogaty materiał kulturowy. Wśród licznych materiałów ceramicznych odkryto między innymi ułamki dużych naczyń zasobowych z wyłożonym na

zewnątrz szerokim brzegiem, ułamki tzw. ceramiki siwej i ręcznie lepionej oraz szpilkę żelazną z podwiniętą nóżką, o konstrukcji kuszowatej sblizoną kształtem do typu 162 Almgrena. W wypełnieniu jamy, szczególnie w jej wschodnim i zachodnim końcu, odkryto skupiska przepalanej gliny z odciskami belek. To odkrycie pozwala przypuszczać, że obiekt ten posiadał ściany z belek. To z kolei skłania do przypuszczenia, że odkryty obiekt mógł być pierwotnie budynkiem wybudowanym w konstrukcji zrębowej. Szpilkę i materiał ceramiczny można datować łącznie na koniec III i pierwszą połowę IV wieku.

CECHLE, pow. Siemiatycze

Konserwator Zabytków

Archeologicznych

w Białymstoku

Badania prowadził mgr Jan Jaskanis. Finansował WKZ w Białymstoku. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Badania miały charakter ratowniczy. Tegoroczna eksploracja objęła część północno-zachodnią i część wschodnią omentarsyjską, ujawniając zasięg występowania grobów w tych kierunkach. Na powierzchni ca 1350 m² odkryto 160 grobów płaskich i wyeksplorowano 2 kurhany. 4% grobów zawierało ciałoopalne pochówki bezpopielnicowe. Mieściły się one w owalnych i kolistych jamach średnicy od ok. 0,5 do ok. 1 m, głęb. do 0,6 m. W podobnych jamach wystąpiło kilka pochówków popielnicowych. Równie nieliczne były pochówki szkieletowe /3% odkrytych w br./, które odsłonięto w grobach płaskich i szczątkowo zachowane w grobach kurhanowych.